

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 53/12
v Luxemburgu 2. mája 2012

Rozsudok vo veci C-406/10
SAS Institute Inc./World Programming Ltd

Funkcionalita počítačového programu a programovací jazyk nemôžu byť chránené autorským právom

Nadobúdateľ licencie k počítačovému programu je v zásade oprávnený uvedený program skúmať, študovať alebo skúšať jeho fungovanie na účely zistenia myšlienok a princípov, na ktorých je založený

Spoločnosť SAS Institute Inc. vyvíja systém SAS, ktorý je integrovaným súborom programov umožňujúcim používateľom vykonávať spracovanie a analýzu údajov, najmä štatistické analýzy. Hlavnou súčasťou systému SAS je Base SAS. Táto súčasť umožňuje používateľom písať a vykonávať aplikačné programy (nazývané aj „skripty“), ktoré sú napísané v programovacom jazyku SAS a umožňujú spracovávať údaje.

Spoločnosť World Programming Ltd (ďalej len „WPL“) sa domnievala, že existoval potenciálny trh pre alternatívny softvér, ktorý by dokázal vykonávať aplikačné programy napísané v jazyku SAS. Vytvorila teda World Programming System (ďalej len „WPS“). Tento systém mal čo najviac napodobňovať funkcionality modulov SAS, v tom zmysle, že až na malé výnimky sa WPL snažila zabezpečiť, aby rovnaké vstupy (zadané údaje) viedli k rovnakým výstupom (výsledkom). To umožnilo používateľom systému SAS, aby vo WPS spúšťali skripty, ktoré vyvinuli pre použitie so systémom SAS.

Na vytvorenie programu WPS si spoločnosť WPL zakúpila rozmnoženiny výučbovej verzie programu SAS, pričom podľa licencie, v súlade s ktorou boli tieto rozmnoženiny poskytnuté, sa vyžadovalo ich využitie len na nevýrobné účely. WPL používala a študovala tieto programy s cieľom pochopiť ich fungovanie, ale nič nenasvedčuje tomu, že by mala prístup alebo že skopírovala zdrojový kód modulov SAS.

SAS Institute podala žalobu na High Court of Justice (Spojené kráľovstvo), ktorou sa domáhala rozhodnutia, že WPL tým, že skopírovala manuály a moduly systému SAS, porušila jej autorské práva a podmienky licenčnej zmluvy k výučbovej verzii. V tejto súvislosti sa High Court Súdneho dvora pýta na rozsah právnej ochrany, ktorú poskytuje právo Únie počítačovým programom, a najmä či sa táto ochrana vzťahuje aj na funkcionality programu a programovací jazyk.

Súdny dvor v prvom rade pripomenul, že smernica o právnej ochrane počítačových programov¹ rozširuje autorsko-právnu ochranu na všetky formy vyjadrenia vlastnej tvorivej duševnej činnosti autora počítačového programu². Naopak, myšlienky a princípy, na ktorých je založený ktorýkoľvek prvok počítačového programu, vrátane prvkov, ktoré tvoria základ jeho rozhraní, nie sú podľa tejto smernice chránené autorským právom.

Autorskými právami má teda byť chránené len vyjadrenie týchto myšlienok a princípov. Predmetom ochrany poskytovanej smernicou 91/250 je počítačový program vyjadrený v akejkoľvek forme, ktorá umožňuje jeho rozmnoženie v rôznych počítačových kódach, akými sú zdrojový a strojový kód.

¹ Smernica Rady 91/250/EHS zo 14. mája 1991 o právnej ochrane počítačových programov (Ú. v. ES L 122, s. 42; Mim. vyd. 17/001, s. 114).

² Rozsudok Súdneho dvora z 22. decembra 2010, Bezpečnostní softwarová asociace (C-393/09).

Na základe týchto úvah Súdny dvor konštatoval, že **ani funkcionálnosť počítačového programu, ani programovací jazyk** a formát dátových súborov používaných v rámci počítačového programu na využívanie niektorých jeho funkcií **nepredstavujú formu vyjadrenia**. Preto **nie sú chránené podľa autorského práva**.

Ak by totiž bola prípustná podľa autorského práva ochrana funkcionality počítačového programu, umožnila by sa monopolizácia myšlienok na úkor technického pokroku a priemyselného rozvoja.

V tejto súvislosti Súdny dvor spresnil, že ak tretia osoba získa časť strojového alebo zdrojového kódu týkajúceho sa programovacieho jazyka alebo formátu dátových súborov použitých v rámci počítačového programu a vytvorí pomocou tohto kódu podobné prvky v rámci svojho vlastného počítačového programu, takéto konanie je možné považovať za zakázané podľa autorského práva. Ako však v tejto veci vyplýva z vysvetlení vnútroštátneho súdu, WPL nemala prístup k zdrojovému kódu programu SAS Institute a nevykonala ani dekompiláciu strojového kódu tohto programu. Iba pomocou skúmania, študovania a skúšania modulov programu SAS Institute sa spoločnosti WPL podarilo prebrať funkcionálnosť tohto programu tým, že použila rovnaký programovací jazyk a rovnaký formát dátových súborov.

V druhom rade Súdny dvor uviedol, že podľa smernice o právnej ochrane počítačových programov je nadobúdateľ licencie programu oprávnený uvedený program skúmať, študovať alebo skúšať jeho fungovanie na účely zistenia myšlienok a princípov, na ktorých je založený ktorýkoľvek prvok programu. Akékoľvek opačne zmluvné ustanovenie je od počiatku neplatné. Takisto sa myšlienky a princípy tohto programu môžu zisťovať v rámci úkonov, ktoré sú licenciou povolené.

Z toho vyplýva, že nositeľ autorského práva k počítačovému programu nemôže pomocou licenčnej zmluvy zabrániť nadobúdateľovi tejto licencie, aby skúmal, študoval alebo skúšal fungovanie tohto programu na účely zistenia myšlienok a princípov, na ktorých je založený ktorýkoľvek jeho prvok, ak vykonáva úkony, ktoré je podľa danej licencie oprávnený vykonávať, alebo úkony potrebné na používanie počítačového programu spočívajúce v jeho zavádzaní a prevádzke, a pod podmienkou, že tieto úkony neporušujú výlučné právo nositeľa autorského práva k danému programu.

Podľa Súdneho dvora navyše nemôže dôjsť k porušeniu autorského práva, keď, ako vo veci samej, oprávnený nadobúdateľ licencie nemal prístup k zdrojovému kódu počítačového programu, ale len študoval, skúmal alebo skúšal jeho fungovanie na účely reprodukovania jeho funkcionality v druhom programe.

Napokon Súdny dvor konštatoval, že prebratie niektorých prvkov opísaných v užívateľskom manuáli počítačového programu chráneného autorským právom do iného počítačového programu alebo užívateľského manuálu k tomuto druhému programu môže predstavovať porušenie autorského práva k prvému manuálu, ak sú takto prebraté prvky vyjadrením vlastnej tvorivej duševnej činnosti jeho autora.

V tejto súvislosti sa Súdny dvor domnieva, že v tomto prípade kľúčové slová, syntax, príkazy a kombinácie príkazov, voľby, predvolené hodnoty a opakovania sa skladajú zo slov, čísel a matematických koncepcií, ktoré, ak sú posudzované samostatne, nie sú samy osebe vlastným duševným výtvorom autora tohto programu. Až výber, umiestnenie a kombinácia týchto slov, čísel a matematických koncepcií umožňujú autorovi vyjadriť svoju tvorivosť originálnym spôsobom.

Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či údajné prebratie týchto prvkov, o ktoré ide v konaní vo veci samej, predstavuje prebratie vyjadrenia vlastnej tvorivej duševnej činnosti autora užívateľského manuálu k počítačovému programu chráneného autorským právom.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499